

af straffetiden m.v., er der fastsat regler for denne strafberegning.

Fuldbyrdelse af fængselsstraf anses for påbegyndt, når den dømte modtages eller anholdes med henblik på straffuldbyrdelsens iværksættelse, jf. lovens § 14, stk. 3. Efter lovens § 15 skal den dømte snarest muligt efter, at fuldbyrdelsen af fængselsstraffen er iværksat, gøres bekendt med straffetidsberegningen.

Fuldbyrdelse af fængselsstraf afbrydes, hvis den indsatte udebliver, undviger eller i øvrigt selvfor- skyldt unddrager sig straffuldbyrdelsen eller anholdes eller varetægtsfængsles i mindst 24 timer, jf. straffuldbyrdelseslovens § 75, stk. 1, nr. 1 og 2. Straffuldbyrdelse kan endvidere afbrydes midlertidigt efter tilladelse fra justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, jf. straffuldbyrdelseslovens § 76, stk. 1. En sådan tilladelse kan meddeles, hvis ganske særlige om- stændigheder af f.eks. arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssig karakter taler imod en umiddel- bar fortsættelse af straffuldbyrdelsen, fare for misbrug ikke antages at foreligge, og hensynet til retshåndhæ- velsen ikke taler imod strafafbrydelse.

Strafafbrydelse indebærer, at den periode, hvor straffuldbyrdelsen er afbrudt, ikke medregnes i straf- fetiden. Ved straffuldbyrdelsens genoptagelse, jf. straffuldbyrdelseslovens § 77, skal der derfor foreta- ges en ny straffetidsberegning.

2.1.4. Efter straffelovens § 124, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år den, der som anholdt el- ler fængslet flygter. Bestemmelsen omfatter indsatte i arresthuse og fængsler, herunder indsatte i såvel åbne som lukkede fængsler. Desuden omfatter bestemmel- sen personer, der i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78 udstår fængselsstraf på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller institution (alternative afsoningsfor- mer) og personer, der i medfør af udgangsbekendtgø- relsens § 50 udstår fængselsstraf under udstationering fra fængsel eller arresthus.

Herudover omfatter bestemmelsen personer, der i medfør af straffelovens § 74 a, stk. 1, efter rettens be- stemmelse skal undergive sig en struktureret, kontrol- leret socialpædagogisk behandling (ungdomssankti- on), ligesom bestemmelsen omfatter varetægtsarres- tanter, der i medfør af retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 3, efter rettens bestemmelse har ophold i egnet hjem eller institution (surrogatanbragt), eller som i medfør af retsplejelovens § 777 er anbragt i anstalt for personer, der udstår fængselsstraf eller forvaring, eller i hospital m.v. (overført til fuldbyrdelsesanstalt m.v.).

Bestemmelsen omfatter kun tilfælde, hvor den an- holdte eller fængslede »flygter«. Heri ligger, at den anholdte eller den fængslede aktivt unddrager sig den

frihedsberøvelse, som den pågældende i anledning af en mistanke om et strafbart forhold eller fuldbyrdel- sen af en fængsels- eller forvandlingsstraf for bøde m.v. er underlagt.

En varetægtsfængslet, der er surrogatanbragt, eller en indsat, der er anbragt i et åbent fængsel eller under alternative afsoningsformer, f.eks. i sikrede institutio- ner for børn og unge eller i kriminalforsorgens pensi- oner, anses for flygtet, hvis den pågældende forlader anbringelsesstedet uden tilladelse. Det samme gælder, hvis en indsat i forbindelse med transport eller under ledsaget udgang undviger fra transporten eller den ledsagende fængselsfunktionær. Derimod er det ikke strafbart, hvis en indsat udebliver fra fængslet efter uledsaget udgang.

2.1.5. Efter straffuldbyrdelseslovens § 106 har en indsat, der uforskyldt har udstået fængselsstraf i for lang tid, uforskyldt har været anbragt i forhørscele el- ler sikringscelle, eller uforskyldt har været udelukket fra fællesskab, ret til erstatning efter reglerne i retsple- jelovens § 1018 a. Der er tale om en obligatorisk er- statning på objektivi grundlag.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 107 er der mulig- hed for at tillægge erstatning på objektivi grundlag i anledning af andre uforskyldte indgreb under fuldbyrd- elsen af straf m.v. end de i § 106 nævnte. De indgreb, der omfattes af § 107, er indgreb, som kriminalforsor- gen eller andre myndigheder kan foretage over for den dømte m.fl. i medfør af bestemmelserne i straffuldbyrdelsesloven eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov. Med bestemmelsen sigtes til foranstaltning- er af en vis konkret, indgribende karakter. Som ek- sempel kan nævnes uberettiget overførsel fra åben til lukket institution og uberettiget tilbagekaldelse af en tilladelse til udgang.

Hvis dømte m.fl. udsættes for foranstaltninger, der ikke omfattes af straffuldbyrdelseslovens § 106 eller § 107 om erstatning på objektivi grundlag, må et eventuel erstatningskrav i givet fald rejses på normal måde på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler.

2.1.6. Klage over afgørelser truffet af de lokale krimi- nalforsorgsmyndigheder (afdelinger, pensioner, ar- resthuse og fængsler) eller politiet i henhold til straf- fuldbyrdelsesloven kan påklages til justitsministeren (dvs. Direktoratet for Kriminalforsorgen), jf. straf- fuldbyrdelseslovens § 111, stk. 1. Klage til Direkto- ratet for Kriminalforsorgen skal efter bestemmelsens stk. 2 iværksættes inden to måneder efter, at afgørel- sen er meddelt den dømte. En klage har som hovedre- gel ikke opsættende virkning, jf. § 111, stk. 3, men så- vel den lokale kriminalforsorgsmyndighed som politi-